

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/62/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222010047
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2222010047.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18.11.2022 č. k. 4T/4/2022 - 139, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.10.2023 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XX, F. C.

odsudzuje:

Podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18.11.2022 č. k. 4T/4/2022 - 139, bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného, že

dňa 01.07.2021 v čase o 16.20 hodine na. Sídl. G. H. na parkovisku za obytným blokom číslo XXXX, v meste A. G., v okrese Dunajská Streda u seba prechovával plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom hnejdej kryštalickej látky s hmotnosťou 71 mg, obsahujúcu účinnú látku metamfetamínu v množstve väčšom ako 10 mg, ktoré možno považovať za minimálne jednu bežnú jednotlivú dávku drogy, spôsobilú po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

teda neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku,

čím spáchal prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona.

Za to bol odsúdený takto : Podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73

odsek 2 písmeno d) Trestného zákona obžalovanému súd ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, proti výroku o treste, v neprospech obžalovaného.

3. V odôvodnení odvolania uviedol (skrátene):

3.1 V celom rozsahu sa stotožňujem s postupom súdu, ktorý uznal vinu obžalovaného v celom rozsahu a jasne a zrozumiteľne uviedol dôvody, ktoré ho k tomuto výroku viedli. Zároveň je potrebné v celom rozsahu súhlasiť s konštatovaním súdu, že u obžalovaného bolo možné ustáliť jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a takisto jednu priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, súd správne rozhodol, že v zmysle ust. § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona správne uložil obžalovanému ochranné liečenie protitoxikomaniacké ústavnou formou.

3.2 Rozhodnutie súdu čo do výroku o samotnej výške uloženého trestu odňatia slobody nepovažujem za zákonné a hlavne za preskúmateľné, a to z nasledovných dôvodov.

3.3 Od napadnutia obžaloby na súd po vynesenie rozsudku, došlo k novele Trestného zákona, ktorou bolo výrazným spôsobom zmenené aj ustanovenie § 171 Trestného zákona. Skutok, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu pred vyššie uvedenou novelou a v čase podania obžaloby napíňal všetky zákonné znaky prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 vtedy účinného Trestného zákona. V čase rozhodovania súdu síce stále napíňal zákonné znaky rovnakého trestného činu, avšak odlišného ustanovenia, a to ustanovenia podľa § 171 ods. 3 Trestného zákona. S touto skutočnosťou sa súd vo výroku rozsudku, ani v jeho odôvodnení žiadnym spôsobom nevyrovnal. Z dôvodu rovnakej výšky trestnej sadzby síce mal ponechať právnu kvalifikáciu skutku oproti podanej obžalobe nezmenenú, avšak vo výroku mal správne uviesť, že žalovaný skutok je nositeľom zákonných znakov prečinu podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, avšak zákona účinného v čase spáchania skutku a nie účinného v čase, kedy o ňom rozhodoval.

3.4 Ďalej je potrebné uviesť, že súd uložil obžalovanému trest vo výške, ktorá sa javí neprimerane nízka, pričom výšku uloženia tohto trestu vlastne vôbec neodôvodnil. V odôvodňovaní výroku o treste absolútne rezignoval na akékoľvek aj to najzákladnejšie a najstručnejšie právne relevantné odôvodnenie svojho rozhodnutia. V postupe súdu absolútne absentujú akékoľvek právne, alebo skutkové úvahy, ktorými sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu. Nie je zrejmé, na základe akých kritérií vlastne hodnotil osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci život, následok trestnej činnosti, zavinenie, jeho prístup v konaní pred súdom a pod. Súd sa uspokojil len so stručným konštatovaním, že vzhľadom na charakter a množstvo omamných a psychotropných látok, ktoré boli nájdené u obžalovaného a vychádzajúc zo súčasnej ustálenej súdnej praxe pri posúdení drogovej trestnej činnosti, súd obžalovaného uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov. Síce následne veľmi podrobne opísal predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, vyhodnotil, že sa jedná o „drogového“ recidivistu, avšak týmito skutočnosťami sa ďalej žiadnym spôsobom (okrem vyhodnotenia poľahčujúcich a priťažujúcich okolností) nezaoberal a nie je vlastne zrejmé, ako sa tieto skutočnosti vlastne odzrkadlili vo výroku o výške trestu. Mám za to, že pod odôvodnením rozsudku nie je možné chápať strohé uvedenie, že súd vyššie uvedené skutočnosti obsahovo spomenie, ale je potrebné aj stručne uviesť, akým spôsobom a na základe akých preveriteľných okolností ich súd vyhodnocuje. Z odôvodnenia vôbec nie je zrejmé, aký postoj zaujal súd k spôsobu páchania trestnej činnosti, jeho následkom, k osobe páchatela a jeho pomerom, možnosťou jeho nápravy, ako aj skutočnosťou, že obvinený je viac násobný recidivista. Takisto nie je zrejmé, čo si súd vysvetľuje pod pojmom „súčasnej ustálenej súdnej praxe“. Súd má pravdepodobne na mysli postupné zmierňovanie represie voči užívateľom drog, avšak tá sa týka užívateľov marihuany a nie metamfetamínu a pervitínu.

3.5 Nie je zrejmé, z akého dôvodu sa súdu javilo ako postačujúce uložiť obžalovanému trest takmer na samej spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Je potrebné uviesť, že obvinený je osobou, ktorá je za rovnakú trestnú činnosť, spočívajúcu v prechovávaní omamných a psychotropných látok trestne stíhaná a odsúdená už po druhý krát. Dá sa teda povedať, že sa jedná o recidivistu. Okrem toho sa jedná o osobu, ktorá bola v minulosti 5 krát súdne trestaná výhradne pre úmyselnú trestnú činnosť, pričom ani jedno odsúdenie nemá zahladené. Súd sa zároveň úplne vyhol poukázaniu aj na to, že obžalovaný je osobou, ktorá bola pred spáchaním žalovaného skutku celkovo trikrát priestupkovo prejednávaná a potrestaná.

3.6 Podľa názoru prokuratúry je v predmetnej trestnej veci potrebné zastať názor, že s poukazom na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci život, samotné zavinenie a s tým súvisiacu možnosť

jeho nápravy, mu nie je možné priznať benefit uložením takto nízkeho trestu odňatia slobody. Osoba obžalovaného sa prechovávaná drog a teda rovnakej trestnej činnosti dopustila už po druhý krát, pričom je zrejmé, že na osobu obžalovaného nemalo toto odsúdenie, ani predchádzajúce odsúdenia žiaden prevýchovný účinok, nakoľko v páchaní úmyselnej trestnej činnosti naďalej pokračoval, pričom sa dopúšťal aj priestupkov. Uloženie tak nízkeho trestu recidivistovi, takisto nemá nič spoločné s ochrannou, represívnou, preventívnou ani generálnou prevenciou funkcie trestu, nakoľko páchatel'a doslova zvädza k tomu, aby v páchaní obdobnej trestnej činnosti pokračoval bez adekvátnej reakcie orgánov justičnej moci, vôbec nechráni spoločnosť pred páchatel'mi trestnej činnosti a ani nevychováva páchatel'a a ďalších členov spoločnosti. Je takisto logické aby sa tresty ukladané recidivistom postupne zvyšovali a nie ostávali neprimerane nízke. Je dôležité, aby súd voči páchatel'om viacnásobnej trestnej činnosti postupoval stále represívnejšie a tak im dal najavo, že ich trestná činnosť už nebude viac tolerovaná. Mám za to, že v tomto prípade sa pri ukladaní trestu malo postupovať uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody aspoň v dolnej tretine zákonom ustanovenej trestnej sadzby, aby tým bol páchatel' aj do budúcnosti dostatočne varovaný pre pokračovaním v trestnej či priestupkovej recidíve.

3.7 Mám za to, že za takýchto okolností bez ďalšieho odôvodnenia nie je možné páchatel'ovi ukladať trest na samej spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom vo výške a spôsobe výkonu trestu vôbec nezohľadniť vyššie uvedené skutočnosti. Súd je povinný si svoje rozhodnutie náležite obhájiť, inak je možné hovoriť o svojvôli a nepreskúmateľnosti.

3.8 S poukazom na vyššie uvedené má za to, že na základe vykonaného dokazovania mal obžalovanému po vyhodnotení všetkých potrebných okolností a s poukazom na ust. § 34 Trestného zákona uložiť v zmysle ust. § 171 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výške minimálne jednej tretiny zákonného rozpätia. Ostatné výroky o treste považujem za zákonné a primerané. Na základe toho navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd s poukazom na § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol o uložení zákonného trestu pre obžalovaného.

4. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo nariadené na rozhodnutie o jeho odvolaní, prokurátor zotrval na svojom odvolaní, obhajca obžalovaného navrhol toto zamietnuť ako nedôvodné.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom

rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolateľom, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie je dôvodné a to z dôvodov, ktoré uviedol vo svojom odvolaní. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie potrebné na rozhodnutie o napadnutom výroku v dostatočnom rozsahu.

7. Prvostupňový súd odôvodnil svoje rozhodnutie o uložení trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace a spôsobe jeho výkonu tým, že „pri rovnováhe priťažujúcej a poľahčujúcej okolnosti podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona súd vzhľadom na charakter a množstvo omamných a psychotropných látok, ktoré boli nájdené u obžalovaného a ktoré možno považovať za minimálne jednu bežnú jednotlivú dávku drogy, vychádzajúc zo súčasnej ustálenej súdnej praxe pri posúdení drogovej trestnej činnosti, súd obžalovaného uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, ktorý trest napriek tomu, že v minulosti už bol právoplatne odsúdený za podobnú drogovú trestnú činnosť, vzhľadom na učené vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, súd považuje za primeraný a zákonu zodpovedajúci. Obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku obžalovaný už bol vo výkone trestu odňatia slobody.“

8. Je potrebné súhlasiť s prokurátorom, že odôvodnenie v takom rozsahu, ako je citované v predchádzajúcom bode, je nedostatočné. Odvolací súd súhlasí s tou časťou odôvodnenia odvolania, v ktorej prokurátor na skutočnosti, ktoré majú relevanciu k rozhodovaniu o uložení trestu odňatia slobody, resp. jeho výšky (bod 3.5 tohto rozsudku odvolacieho súdu) a rovnako sa v plnom rozsahu stotožňuje s jeho závermi, ktoré z týchto skutočností vyvodil (body 3.6 a 3.7 tohto rozsudku odvolacieho súdu). Nie je tak potrebné opakovať argumentáciu prokurátora, ktorú považuje odvolací súd za úplne správnu, pričom zároveň týmito argumentami je možné doplniť chýbajúcu časť odôvodnenia napadnutého výroku o treste.

9. Pokiaľ ide o námietku právnej kvalifikácie skutku (bod 3.3 tohto rozsudku odvolacieho súdu), táto nie je dôvodná vo vzťahu k výroku o treste. Prvostupňový súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine podľa prednesenej obžaloby, čo možno považovať za správne. Výrok o vine obžalovaného je právoplatný a nie je možné ho zo strany odvolacieho súdu v opravnom konaní revidovať. Navyiac, podľa ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Trestnosť činu podľa ustanovenia § 171 ods. 3 Trestného zákona v znení účinnom v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku sa nezmenila v prospech obžalovaného, ani sa nezmenila trestná sadzba oproti času, keď bol skutok spáchaný. Preto prvostupňový súd ani v tomto rozhodnutí nepochybil.

10. Závery uvedené v bode 8 tohto rozsudku odvolacieho súdu, bolo možné realizovať v rámci odvolacieho konania. Prvostupňový súd zistil skutočnosti, potrebné na rozhodnutie o treste, v dostatočnom rozsahu, čo umožňovalo odvolaciemu súdu, po zrušení napadnutého výroku o treste, postupovať v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolací súd preto zrušil napadnutý výrok o treste a sám rozhodol o uložení trestu, ktorý považuje za primeraný a spravodlivý. Pri úvahe nad výškou trestu vzal do úvahy skutočnosti, ktoré sa viažu k osobe obžalovaného, ako i jeho vyhlásenie o vine a v tom jeho priznanie sa ku spáchaniu trestnej činnosti a jej úprimné oľutovanie. Pri potrebe uložiť trest, ktorým bude zabezpečená možnosť najmä splnenia účelu tzv. individuálnej prevencie a sekundárne i účelu tzv. generálnej prevencie, uložil trest odňatia slobody v polovici trestnej sadzby, t. j. 6 mesiacov. Vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré prvostupňový súd prijal odvolací súd zohľadnil v tom, že obžalovanému, ako recidivistovi úmyselnej trestnej činnosti, ktorý bol v minulosti už postihnutý trestom odňatia slobody, neuložil trest v hornej polovici zákonnej trestnej sadzby. Rozhodnutie o spôsobe výkonu trestu odvolací súd založil na rovnakých zisteniach ako prvostupňový súd.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.